

புக்தெதழில்

திங்கள் விவளியு

1934

2

ஐம்படி 1988

உள்ளே....

✳ கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

✳ சோ. பத்மநாதன்

✳ வரதர்

✳ இ. முருகையன்

✳ பகீரதி. சபாபதிப்பிள்ளை

✳ இ. ஜெயராஜ்

✳ செங்கை ஆழியார்

✳ சிற்பி

மற்றும் பலரின் படைப்புகள்

ஆசிரியர்: மு. திருஞானசேகரம்

விலை ரூபா. 5-00

ஆங்கில மருந்து வகைகள், தமிழ் மருந்து
வகைகள், எண்ணை வகைகள், மருந்துச்
சரக்குகள், குழந்தைகளின் பால்மா,
ஒடிக்கொலோன், பவுடர் வகைகளும்,
எவர்சில்வர் பொருட்கள், பாட
சாலை உபகர்ணங்கள், அழகு
சாதனப் பொருட்கள் அனைத்
தையும் நியாயமான விலைக்
குப் பெற நாடுங்கள்.

பெற்றுக் கொள்ள
நாடவேண்டிய
ஒரே ஸ்தாபனம்

சாந்தி பார்மஸி

பஸ் நிலையம்
அச்சுவேலி

❁ எம்மிடம் பாடசாலை உபகரணங்கள்

❁ அன்பளிப்புப் பொருட்கள்

❁ அழகுசாதனப் பொருட்கள்

என்பவற்றை மலிவாக பெற்றுக் கொள்வதற்கும், பல வர்ண வாழ்த்து மடல்கள்கும், தினசரிப் பத்திரிகைகள் பெறவும்

அத்துடன்

★ பாட்டா பாதணிகள்

★ பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்

★ எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

★ லேஸ்

★ லாஸ்டிக் நூல்வகைகள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ளவும்
நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

விநாயகர்

ஸ்ரோர்ஸ்

புத்தூர்

புத்தெழில்

என்னை நன்றும் இறைவன் படைத்தான்
தன்னை நன்றும் த் தமிழ் செய்யுமாறே — திருமுலர்.

எழில்: 1

ஐப்பசி: 1988

துளிர்: 2

தெரியவில்லை!(யா)?

உலகின் எந்தத் தில்லியில் என்ன விசித்திரம் நடந்தாலும் அகிலமெங்குமுள்ள மக்கள் அடுத்த கணமே அதை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இப்போது இருக்கின்றது.

சந்திரமண்டலத்தில் நடக்கவும், அங்கிருந்துகொண்டே பூமண்டலத்துடன் தொடர்பு கொண்டு உரையாடவும் முடிகின்றது.

அதற்குமப்பால், செவ்வாய்க்கும் சுக்கிரனுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கும் விண்வெளிக் கலங்கள் செல்லும் வழியிற் காணப்படும் நிலைமைகளை எமக்குச் சொல்லிக் கொண்டே செல்கின்றன.

அதி நவீன தொழில் நுட்பத் தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்கள் உருவாக்கப்பட்டமையால் உருவான விளைவுகள் இவை.

ஆனால்—

இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலே இப்போது என்ன நடக்கின்றது என்பதை, இருபத்து நான்கு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள தமிழ்நாடு என்ற பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ்மக்கள் சிலர் அறிந்து கொள்வதற்குத் தகுந்த கருவிதான் இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை!

தெலுங்கரிடமிருந்து திருத்தணிகை மீட்கப் போராடிய ம.பொ.சி. அவர்களுக்கு இங்குள்ள தமிழ் மண் நாளுக்கு நாள் பறிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது தெரியவில்லை

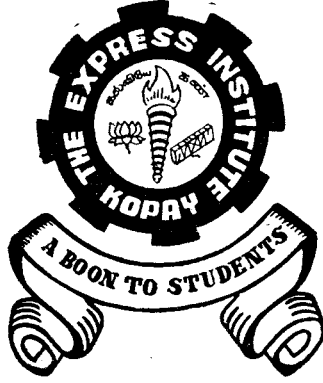
‘தமிழர் பிரச்சனைக்குச் சமஷ்டியே சரியான தீர்வு’ எனச் சொன்ன ராஜாஜியினால் அரசியலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இங்குள்ள தமிழர்களின் உரிமைகள் இன்னமும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

‘சகல மக்களுக்கும் சகல உரிமைகளுண்டு’ என்ற பரந்த அடிப்படையிற் சமயப் பணிபுரியும் குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு இங்குள்ள தமிழர்களின் உரிமைகளும் உடமைகளும் உயிர்களும் இப்போதும் கூடப் பறிக்கப்படுகின்றன என்பது தெரியவில்லை.

இந்த நிலையில்—

நமது பிரதேசத்தில் அமைதியும் சாந்தியும் சமாதானமும் விரைவில் ஏற்படுமென்று யாரும் எதிர்பார்க்கலாமா?

கல்வி உலகின்
கலங்கரை விளக்கம்

1989ம் ஆண்டு முதல்
புதிய அறிமுகம்
Nursery Classes

முற்றிலும் புதிய பாணியில்
இளம் சிறுர்களுக்கு ஏற்ற
போதனைகள்

இந்த இதழில்

கம்பன் போன்ற மஹாகவிகள், தெய்வீக ஆற்றலும் 'நுண் மான் நுழை புலமும் திர்க்கதரிசனமும் நிறைந்தவர்கள்; கற்பனையையும் சொல்லலங்காரங்களையும் வைத்துக் கொண்டு மக்களை அவர்கள் மயக்க முயலவில்லை; மனித நேயத்தை அற்புதமான பல உண்மைகளையும் தம் கவிதைகளில் வெளியிட்டார்கள். கருவில் இருக்கும் குழந்தைகளின் நிலை பற்றிக் கம்பன் சொன்னது இன்றைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புடன் ஒத்திசைவதை "உரு அறியாப் பிள்ளை அழுத" என்ற கட்டுரையிலே தெளிவாக விளக்குகின்றார் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ்.

ஈழத்தின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள், கடந்த சில ஆண்டுகளாக அடைந்துவரும் இன்னல்களும் அவலங்களும் சொல்லுந்தரமன்று இவை பற்றிச் சொல்லும் பாங்கிலேயே, இவற்றிற்கான காரணங்களையும் உய்த்துணர வைக்கின்றார் கவிஞர் முருகையன். "எங்கள் முற்றம்" என்ற தனது கவிதையில் தமிழ்க் கவிஞர்களிடையே சிறப்பிடம் வகிக்கும் அவர், இப்போது யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் உதவிப் பதிவாளராகப் பணியாற்றுகின்றார் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியின் ஆங்கில விரிவுரையாளரான சோ. பத்மநாதன், அடிக்கடி எழுதாத, ஆனால் அழகாக எழுதும் இன்னொரு கவிஞர். எத்துணை அவலங்கள் நேர்ந்தாலும் இத்தரையே பெரிது என்பதை நயமாகக் காட்டுகின்றது அவருடைய "ஞானம்". அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகச் செயலாளர் இ. ஜெஜராஜ். ஆற்றல் மிக்க பேச்சாளர் மட்டுமல்லர்; அருமையான கவிஞருமாவார். "குறள்வழி வாழ்வு" என்ற தலைப்பில் ஆறாக ஒழுமும் அவர் கவிதை, திருவள்ளுவரின் கருத்தொன்றை வலியுறுத்தும் நிகழ்ச்சிச் சித்திரமாகின்றது

ஒரு கால் நூற்றாண்டின் முன்னர் தமிழ்ச் சிறுகதை வளம் எவ்வாறிருந்தது என்பதை இக்கால வாசகர்களும் புதிய எழுத்தாளர்களும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக வரதர் எழுதிய "வெறி" கதையை வெளியிட்டிருந்தோம். இப்பணியைப் பாராட்டிய பலர், இதைத் தொடர வேண்டும் என்றும் கேட்டுள்ளனர் இந்த இதழில், "மக்கள் தொண்டு" என்ற சிறுகதையை வெளி

யுடுகின்றோம். இதன் ஆசிரியர் “சிற்பி” பல ஆண்டுகளின் முன்னர் “கலைச்செல்வி” மாத இதழை நடத்தியவர்; இப்பொழுது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபராகப் பணிபுரிகின்றார். முப்பது ஆண்டுகளின் முன்னர் “ஈழகேசரி”யில் வெளியான கதையே இவரது “மக்கள் தொண்டு”.

நாடறிந்த நல்ல நாவலாசிரியரான “செங்கை ஆழியான்” எழுதிய சிறுகதை “ஊற்றுப் பிள்ளையார்”. வன்னிப் பிரதேசம் பின்னணியில் அமைந்துள்ளது. மிகவும் இரகசியமாகப் புதையல் எடுக்கப் போன இருவரின் கதையைச் சுவையாகச் சொல்கின்றார் ஆசிரியர்.

“பயமில்லை” என்ற நகைச்சுவை நாடகத்தை எழுதிய பகீரதி சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களைப் புதிய எழுத்தாளராக அறிமுகப்படுத்துவதில் “புத்தெழில்” மகிழ்ச்சியடைகின்றது யாழ் இந்து மகாநகர் கல்லூரியில் ஆசிரியர்க்கான சேவை முன் பயிற்சியிற் கலந்து கொண்ட இவர், அராலியைச் சேர்ந்தவர்.

“புத்தெழில்” பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை விரிவாக எழுதியனுப்பங்கள்.

— ஆசிரியர்

சிறந்தமுறையில் பக்திப் பாடல்கள்,
புதிய பழைய பாடல்கள் ஸ்ரீரீயோ
முறையில் பதிந்து கொள்ளவும், சிறந்த
படப்பிரதிகளை வாடகைக்குப் பெற்றுக்
கொள்ளவும்

நாடுங்கள்

வீடியோ வசந்த்

&

ரெக்கோடிங்

யாழ்- பரு. வீதி, புத்தூர்.

கல்வி, செல்வம், வீரம்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டி லிருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையி லுள்ளாள்
கேதம் பாடுங் குயிலின் குரலைக்
கிளியின் நாவை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகிக்
குலவு சித்திரங் கோபுரங் கோயில்
ஈத னைத்தின் எழிலுடை புற்றாள்
இன்ப மேவடி வாகிடப் பெற்றாள்.

பொன்னிலும் மணிகளிலும் — நறும்
பூவிலும் சாந்திலும் விளக்கினிலும்
கன்னியர் நகைப்பினிலும் — செழுங்
காடிலும் பொழிலிலும் கழனியிலும்
முன்னிய துணிவினிலும் — மன்னர்
முகத்திலும் வாழ்ந்திடும் திருமகளைப்
பன்னிநற் புகழ்பாடி — அவள்
பதமலர் வாழ்த்திநற் பதம்பெறுவோம்.

சொல்லி னுக்கெளி தாகவும் நின்றிடாள்
சொல்லி வேறிடஞ் செல்ல வழிவிடாள்
அல்லி னுக்குட் பெருஞ்சுடர் காண்பவர்
அன்னை சக்தியின் மேனி நலங்கண்டார்
கல்லி னுக்கு ளறிவொளி காணுங்கால்
கால வெள்ளத்தி லேநிலை காணுங்கால்
புல்லி னில்வயி ரப்படை காணுங்கால்
பூத லத்திற் பராசக்தி தோன்றுமே.

பாரதியார்

மாணவ மணிகளின்

உதய சூரியன்

குகன் இன்ஸ்டிரியூட்

அச்சுவேலி

கிளை

இடைக்காடு

A / L கலை, வர்த்தக, விஞ்ஞானப்

பிரிவுகளுக்கும்

O / L புதிய, பழைய பாடத்திட்டத்திற்கு

சிறந்த நிறுவனம்

தாயின் கர்ப்பத்திலேயுள்ள குழந்தை அழுமா? கம்பனுடைய கவிதையொன்றைப் படித்த போது இந்தச் சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கூறுகிறேன்.

தசரதன் அரசியல் மரபுக் கேற்பத் தன்னுடைய அரசு பாரத்தைத் தன்னுடைய மூத்த மகனாகிய இராமனுக்கு அளிப்பதென எண்ணி அவ்விடயத்தினை மந்திராலோசனைக் குழுவின் ஆய்வுக்கு விட்டுவிடுகிறான். வசிட்ட மாமுனிவனைத் தலைவனாகக்

மாத்திரம் எண்ணினார்கள். ஒருத்தி கூனி; மற்றொருத்தி கைகேயி.

இராமன் முடிசூடப்போகின்றான் என்ற செய்தியினைத், தானே நேரில் கையேயிக்குக் கூறுவதற்காகத் தசரதன் அவனுடைய அரண்மனைக்கு வருகின்றான். அங்கு கைகேயி அவங்கோலமாகக் கிடக்கின்றாள். தசரதன் திகைப்புற்றான். என்ன நடந்தது என வினாவிக்கைகேயியைத் தன் கரங்களாலே தூக்கினான். அவர்களிருவருக்கும்

உரு அறியாப் பிள்ளை அமுத

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

கொண்ட மந்திராலோசனைக் குழு அவ்வெண்ணஞ்சரியானதே எனத் தீர்ப்பளிக்கின்றது. இராமன் முடிசூடப்போகிறான் என்ற விடயம் ஊரிலே பரவுகின்றது, எல்லோருமே பரவசப்படுகின்றனர். கூனி என்னும் பெண் மாத்திரம் இச்செய்தி கேட்டுப் பரவசமடையவில்லை. பதிலாக, கைகேயியின் அரண்மனைக்கு உடனடியாகச் சென்று, அச்செய்தியினைக் கூறி, தெய்வக் கற்பினாளாகிய கைகேயியின் மனத்தை மாற்றுகிறாள், இராமன் அரசனாக ஆகக்கூடாது என்று அயோத்தி நகரிலே இரண்டு பெண்கள்

நடந்த உரையாடலின் முடிவாகக் கைகேயி, தசரதன் தனக்கு முன்னொருகால் தருவதாகக் கூறிய வரத்தினைக் கேட்கிறாள். இரண்டு வரங்களிலே ஒன்று பரதன் நாடாள்வது; மற்றொன்று இராமன் காடாள்வது. வரங்களைக் கொடுத்த தசரதன் மூர்ச்சையடைகின்றான். இச்சந்தர்ப்பத்திலே இராமனைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைத்த கைகேயி, ஆழிசூழ் உலகைப் பரதன் ஆள, இராமன் ஏழ்மரண டாண்டு வனம் சென்று வரவேண்டுமெனத் தசரதன் பணித்ததாக அவனுக்குக் கூறுகிறாள்.

இராமனும் அப்பணியினை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் காடு செல்வதற்குத் தயாராகின்றான்.

அயோத்தி நகரே இராமனில் மிகுந்த பேரன்பு கொண்டிருந்தது. அவன் முடிசூடப்போகின்றனான அறிந்த அயோத்திமக்களின் மகிழ்ச்சி அளவிடற்கரியது. இவ்வேளையிலே இராமன் காடு செல்ல ஒப்புக்கொண்டு விட்டான் என்ற செய்தி பரவுகிறது. அயோத்தி மக்கள் அடைந்த துயர் சொல்லுந்தரமன்று கம்பன் பல பாடல்களிலே அவர்களுடைய துயரைப் புலப்படுத்துகிறான். அவ்வாறமைந்த பாடல்களிலே ஒன்று.

“கிள்ளையொடு பூவையமுத
கிளர் மாடத்து
உள்ளுறையும் பூசை அமுத
உரு அறியாப்
பிள்ளை அமுத பெரியோரை
என் செல்ல
வள்ளல் வனம் புகுவான்
என்றுரைத்த மாற்றத்தால்”.

இராமனாகிய வள்ளல் காட்டுக்குப் போவான்என்னும் சொல்லைக் கேட்டதால், கிளிகளொடு நாகணவாய்ப் பறவைகள் அமுதன; விளங்குகின்ற வீட்டு மாடங்களின் உட்பக்கங்களிலே உறைகின்ற பூனைகள் அமுதன; இவ்வாறாயின் பெரியோரைப்பற்றி நான் என் சொல்வேன்” என்று கம்பன் கூறுகின்றான்.

உரு அறியாப் பிள்ளை முற்று முழுதான உருவத்தைப்

பெருத, சிறிது சிறிதாகக் குழந்தையாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்ற கர்ப்பத்திலுள்ளபிள்ளை என்பது கருத்து. கிளிகள், நாகணவாய்ப் பறவைகள், பூனைகள் அமுதனவென்றால் அக்காட்சியினை நாம் கண்ணாலே காணமுடியும். ஆனால், உருவம் அறியாது கர்ப்பத்திலே இருக்கும் பிள்ளைகள் அமுதன என்று கூறின், அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? அது உண்மையான செய்திதானோ? என்றெல்லாம் என்னை நானே கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் விடை தான் கிடைக்கவில்லை.

சமீபத்தில், யப்பானில் தோக்கியோ நகரிலிருக்கும்போது ஒரு செய்தித் தொலைப்படக் காட்சியினைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்கிடைத்தது. அதிலே கருப்பையிலிருக்கும் ஒரு பிள்ளையின் வளர்ச்சியினைத் தொலைக்காட்சி மூலம் காட்டி விவரணஞ் செய்யப்பட்டது, தாய்க்கு எவ்வகையான உணர்வுகள் ஏற்படுகின்றனவோ அவற்றிற் கேற்பக் கருப்பையிலிருக்கும் பிள்ளைக்கும் ஏற்படுவது காட்சிகளாகக் காட்டப்பட்டது. தாய் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் வேளையிலே அப்பிள்ளையும் உவகையடைவதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. தாய்க்குக் கோபமேற்படும்போது பிள்ளையின் சில அசைவுகள் சைகைகள் கோபத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. தாய் அழுகின்றபோது அப்பிள்ளையும் அழுகின்றது. பார்க்கப் பார்க்க எவ்வளவோ வியப்பும் பரவசமும் ஊட்டுவதாக அச் செய்திப்படம் அமைந்தது.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னர்படித்த கம்பனின் கவிதையும் அதனோடொட்டிய கேள்விகளும் திடீரென்று என் நினைவில் வந்தன.

எனது கேள்விகளுக்கு விடை கிடைத்து விட்டது.

கைகேயியின் பணியினை ஏற்றுத் தான் காட்டுக்குச் செல்வதாக; இராமன் கூறிய முடிவினை அறிந்து அயோத்தி நகர மக்கள் எல்லோருமே அமுதனர். கர்ப்பத்தை தாங்கியுள்ள பெண்களும் அழுதிருப்பர்; எனவே அவர்கள் கர்ப்பத்திலிருந்த பிள்ளைகளும் அழுதிருக்கும்!

கர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தைகளும் அமுதன என்பது கம்பனின் கற்பனையன்று; விஞ்ஞானபூர்வமான உண்மையே என்பதைத் தோக்கியோ நகரத் தொலைக்காட்சி நிரூபித்து விட்டது!

கம்பன் இராமாயணத்திலே பெருந்தொகையான வியத்தகு செய்திகளைத் தருகின்றான். ஒங்

கிய கல்வியும் உயர்ந்த கேள்வியும் தொலைநோக்குப் பார்வையும் நுண்மான் நுழைபுலமும் உடையவனாகக் கம்பன் திகழ்வதை அவனுடைய இராமாயணத்தைப் படிப்பவர்கள் உணர்வார்கள். முற்காலத்து ஞானிகளுக்கிருந்த நீண்ட, ஆழ்ந்த ஊடறுத்துச் செல்லும் பார்வை, கம்பனுக்கிருந்தது. இந்த ஞானப் பார்வையினாலே தான், கர்ப்பத்திலிருந்த குழந்தை அமுததை அவனாற் கூற முடிந்தது.

பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் கூறிய இவ்விடயம், உண்மையானதே என்பதை இன்றைய விஞ்ஞான நிகழ்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நுனித்து நோக்கும் தன்மையிலும் உண்மையை அறிந்து கொள்ளும் பாங்கிலும், சிறந்த கலைஞனும் விஞ்ஞானியும் ஒற்றுமைப்படுகின்றனர் என்பதற்குக் கம்பனுடைய “உரு அறியாப் பிள்ளை அமுத” என்ற கூற்றும் ஆதாரமளிக்கின்றது.

தமிழ் வாசகரின் நன்மை கருதியும்.

வாசிப்புத்திறனை ஊக்குவிக்கு முகமாக புத்தெழில் விலையையும் சந்தாவையும் குறைத்துள்ளோம். என மனமகிழ்ச்சியுடன் தெரியப்படுத்துகின்றோம். - ஆசிரியர்

புத்தெழில் சந்தா விபரம்

வருடச் சந்தா 55-00

தபாற் செலவு உட்பட

தனிப்பிரதி 5-00

துன்பம் கோடி சூழ மக்கள்
துவண்டு போன துண்மை
தொடுத்த பேறிற் கிடைத்த வெற்றி
தொலைந்து போன துண்மையே
அன்பராக வந்த பேர்கள்
அழிவு செய்த துண்மையே
அருமை நாடு எரியி னாலே
கருக நேர்ந்த துண்மையே

கப்ப லேறு கின்ற மக்கள்
கணக்கை எண்ணிப் பார்ப்பமா!
கால மாகி நாளும் வீழும்
பிணத்தை எண்ணிப் பார்ப்பமா!
எப்ப தானெம் தந்தை தாயார்
சொந்த மண்ணில் நாமெலாம்
இருகை வீசி நடப்ப மாம்பெண்
நிலவி லாடிக் களிப்பதாம்!

திகதி ஞாய கத்தி ருக்கும்;
பத்து போன ஐப்பசி!
ஷெல்வி முந்து ஷெல்வி முந்து
சிதறு கின்ற வாழ்க்கையில்
அகதியாக நாமெ லாம்
அலைந்த லேந்த துண்மையே
அறிவு கொஞ்சம் தெளி வடைந்த
துண்மை, உண்மை, உண்மையே

எங்கள் வீடு எங்கள் காணி
எங்கள் வேலி எல்லைகள்
எங்கள் செம்பொன் எங்கள் ஆடை
எங்கள் ரீ. வீ என்னைல்லாம்
எங்கள் பாடு பார்ப்ப தன்றி
ஏதுஞ் செய்தி ராத நாம்
எங்கள் சொந்தம் என்று சொல்ல
ஏதுமில்ல ராகி னோம்!

ஞானம் வெள்ளை அரகின் கீழ்
இருந்து மட்டு மாவரும்!
ஞானம் மோனம் மூழ்கு கின்ற
போது மட்டு மாவரும்!
வான வீதி தான ளாவ
ஏவு ஷெல்கள் ராவெலாம்
வந்து வீழும் அந்த வேளை
வந்து கூடும் ஞானமே!

வயிறு காய்வ தின்ன தென்று
பட்டு ணர்ந்த ஞானமும்
வசதி யான படுக்கை யற்ற
வாழ்க்கை தந்த ஞானமும்
உயிரை எங்கள் கைப் பிடிக்குள்
பற்று கின்ற தன்றிவேறு
ஒன்று மில்லைக் கொண்டு போதற்
கென்று ணர்ந்த ஞானமும்

நன்மை யன்றித் தீமை யென்று
சொல்லு கின்ற தாரடா
நாடு போன போக்கைக் கொஞ்ச
நேர மெண்ணிப் பாரடா
தன்ன லத்தை மைய மாகக்
கொண்டி யங்கித் தமிழினம்
தலைக விழ்ந்து நிலை குலைந்து
தத்த லித்து நிற்குது!

நூறு நூறு சாதி நூறு
நூறு நூறு மோதல்கள்
நொந்து போன எங்கள் மக்கள்
வெந்து போன பின்னரும்
நூறு கின்ற நம்ச மூகம்
வேறு பாதை நாடியே
நடந்த தென்ற செய்தி காதில்
விழுந்த தில்லை நாள்வரை!

ஓடி ஓடி ஓடி ஓடி
உலக மெங்கும் அலகிறுர்
உள்ளங் கைவெண் நெய் மிருக்க
ஊரில் நெய்யுக் கலகிறுர்
நாடுதோ றும்பிச்சை புக்க தமிழர்
இங்கு வந்து தான்
நமது காணி பூமி எல்லாம்
போட்டி போட்டு வாங்கிறுர்!

ஆச்சி அப்பு வாழ்ந்த மண்ணின்
அவலம் கண்டி ரங்கிலார்
அண்ணை வாவன், தம்பி வாவன்
அங்கை"! என்ற மைக்கிறுர்
'சேச்சு இங்கிருந்து நாங்கள்
செய்வ தென்ன'? என்கிறுர்
'செத்துப் போவம் ஆத லாலே
ஓடு றம்!" கிளம்புகிறுர்!

இந்த வாழ்வை எண்ணி எண்ணி
நொந்த நாங்கள் எத்தனை!
எழுந்து நிற்க முயன்று நாங்கள்
விழுந்த நாங்கள் எத்தனை!
சொந்த மண்ணைப் பாடு பட்டுத்
தோண்டு கின்ற உழவனைத்
தொழுது பின் தொடர்தல் அன்றி
அழுது நிற்ப தாண்மையோ!

செல்ப வர்கள் செல்க எங்கள்
சேவை சொந்த மண்ணுக்கே
தேவை என்று ணர்ப வர்கள்
வாழ்க இந்த மண்ணிலே
வெல்க நீதி வெல்க தர்மம்
வெல்க வெல்க வீரர்கள்
விடிவு கால வெள்ளி கிழை
வானில் உதய மாகுது!

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி

வெறி

- வரதர்

தேர்தலுக்கு ஒரு வாரமே
இருக்கையில் நிலைமை சரியான
போட்டியாக இருந்தது. இன்னு
மொரு ஐந்தே ஐந்து ஆயிரங்கள்
இல்லாவிட்டால் தோல்வி கண்டு
விடுவார் போலத் தோன்றிற்று

மனிதனுக்கு வெறி மூட்டு
கின்ற வேலை மதுவுக்கு மட்டும்
ஏகபோக சொத்தல்ல; ஆசைக்
கும், கோபத்துக்குங்கூட அந்த
உரிமையுண்டு.

நல்லசிவத்துக்கு வெறி வந்து
விட்டது.

தேர்தலில் வெற்றி காண
வேண்டுமென்ற ஒரே வெறி மய
க்கம் தம்முடைய கீபாருளாதார
நிலையையும் மகனின் திருமணத்
தையுங் கூட மறைத்து விட்டது

1960-ம் ஆண்டுமார்ச்சுமாதம்
19-ம் திகதி 476 வாக்குகளால்
நல்லசிவம் தோல்வியடைந்தார்.
வெறி அடங்கிவிட்டது! ஆனால்
வேதனை நிறைந்து விட்டதே!

பூவழகியின் சீதனப் பணத்
தை இவர் கோட்டை விட்ட
விஷயம் எப்படியோ சம்மந்தனின்
தகப்பனாருடைய செவிக்கு எட்டி
விட்டது இனி இந்தச் சம்மந்தம்
சரிவராதது என்ற மாதிரி இடை
ஆட்கள் மூலம் அவர் சொல்லி
அனுப்பினார்.

சம்மந்தன் பதறினான்
பூவழகி துடித்தாள்

அவளுடைய முகத்தை நிமி
ர்ந்து பார்க்கக்கூட நல்லசிவத்து
க்குத் துணிவில்லை. அவருடைய
உள்ளம் காய்ந்து கறுத்து உக்கிக்
கொண்டிருந்தது. அகத்தின் அவ
லம் முகத்தைச் சுட்டது. 'பொலி
டோ' லைப் பற்றிய எண்ணம்
மூளையின் ஆழத்தில் தோன்றிப்
பயமுறுத்த ஆரம்பித்தது.

'ஐயையோ!' என்றான் கயல்
விழி அவள் இந்தக் கதையைப்
படித்துக்கொண்டிருந்தவள் 'என்
னது?' என்றான் இளங்கோ-இதை
எழுதிக் கொண்டிருந்தவன்.

"பாவம், பூவழகி! - அவளு
டைய தகப்பனாரைக் கொன்று
விடாதீர்கள்!" இளங்கோ தன்
மனைவியை நிமிர்ந்து பார்த்தான்
நான் என்ன செய்ய முடியும்
கதை போகிற போக்கில் அவர்
பொலிடோலைக் குடித்து விடுவா
ரே! என்றான்.

உடனே ஆஸ்பத்திரிக்கு அவ
ரை அனுப்பி வையுங்கள் எப்படி
யாவது அங்கே அவரைக் காடி
பாற்றி விடுவார்கள்!

உடனே எப்படி அனுப்புவது
யாரையாவது பக்கத்தில் வைத்
துக் கொண்டு அவர் குடிக்க முடி
யுமா? அல்லாமலும் பொலிடோல்
மிகக் கொடிய விஷம்- ஆள் தவ
றவே முடியாது!

கயல்விழி யோசித்தான். பூவ
ழகியின் காதலை நினைக்க நினைக்க

அவளுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. பிறகு ஏதோ துணிந்தவள் போல் 'உங்களால் முடியா விட்டால் என்னிடம் விடுங்கள் நான் காப்பாற்றி பூவழிக்கும் சம்மந்தனுக்கும் கல்யாணமும் செய்து வைக்கிறேன்' என்றாள்.

உன்னால் முடியுமானால் செய் என்று கூறி இளங்கோ விலகிக் கொண்டான் கயல்விழி எழுதத் தொடங்கினாள்.

1960ம் ஆண்டுபங்குனிமாதக் கடைசியில் திருவளர்ச் செல்வன் சம்மந்தனுக்கும் திருவளர் செல்வி பூவழிக்கும் சுருக்கமாகமான முறையில் ஆனால் கிறப்பாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

"இது என்ன இது! கதையை நாசமாக்கி விட்டாயே என்று இளங்கோ குதித்தான் ஏன் என்ன என்றாள் கயல்விழி.

சீதனப்பணம் இல்லாமல் சம்மந்தனுக்கும் பூவழிக்கும் எப்படி கல்யாணம் நடக்க முடியும்? சம்மந்தனின் தகப்பனார் ஒருபோதும் இதற்கு சம்மதிக்கமாட்டார் சம்மந்தனோ தகப்பனருடைய முகத்தை முறித்துக் கொண்டு போக மாட்டான்.

அப்படியா? என்று கேட்டாள் கயல்விழி. பிறகு கொஞ்சம் பொறுங்கள் கதை இன்னும் முடியவில்லை! என்று சொல்லிவிட்டு எழுதத் தொடங்கினாள்.

கல்யாணச் சந்தடி முடிந்து மூன்றாம் நாள் சம்மந்தன் தனியாக இருக்கும் போது நல்லகிவம் பிள்ளை சந்தித்தார்.

தம்பி நான் உமக்கு எவ்விதம் கைம்மாறு செய்யப் போகிறேனோ தெரியவில்லை என்றார்.

அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் பெரிதாக நினைக்காதீர்கள் மாமா என்றான். சம்மந்தன் அதுசரி தம்பி உம்மிடம் பத்தாயிரம் ரூபா இருந்த விஷயம் உமது தகப்பனுக்கு தெரியாதா. நீர் அவரிடம் ஒளித்திருக்கமாட்டீரே! என்றும் கேட்டார் நல்லகிவம்.

உண்மைதான் அவருக்குத் தெரியாமல் நான் பணம் வைத்திருப்பதில்லை என்னுடைய ஸ்ரூடியோவோடு 'புளொக் மேக் கிங்' பகுதி ஒன்று சேர்ப்பதற்காக வங்கியில் கடன் கேட்டிருந்தேன் அந்த விஷயம் அப்பாவுக்கு தெரியாது பணம் கிடைத்தபிறகு சொல்லலாமென்று இருந்தேன் நல்லசமயத்தில் பணம் கிடைத்தது. இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் அவரிடம் மறைத்து நடப்பதில் தவறில்லை என்று தோன்றியதால் உங்களிடம் அந்தப் பணத்தைத் தந்துவிட்டேன் என்றான் சம்மந்தன்.

அச்சா என்றான் இளங்கோ கள்ளி நீயும் பூனைமாதிரி இருந்து கொண்டு புலியாகப் பாய்ந்து விட்டாயே. இப்போது ஒரு சந்தேகம் இந்தக் கதையில் தேர் தல் வெறியா பத்தாயிரம் ரூபாவைத் தாரை வார்த்த சம்மந்தனுடைய காதல் வெறியா முக்கிய இடம் வகிக்கிறது?

'இரண்டு வெறிகளாகவும் இருக்கட்டுமே' என்றாள் கயல்விழி.

அறிமுக எழுத்தாளர்

ப.....ப.....பயமில்லை!

- பகீரதி சபாபதிப்பிள்ளை -

கம்பர்: என்ன தம்பர் உன்னை நேற்றுக் காலமை சந்தையிலே காணேல்லை.

தம்பர்: ஓ, அதையேன் கேட்கிறாய்?

கம்பர்: ஏதோ புதினம் போலே கிடக்கு சொல்லன்.

தம்பர்: அந்தக் கண்ணுவியை எப்படி நான் சொல்லுறது?

கம்பர்: ஏனண்ணை! என்ன நடந்தது?

தம்பர்: நேற்று ராத்திரி முழுக்க நித்திரையிலேலை.

கம்பர்: ஏனண்ணை நேற்று சிவராத்திரியோ? அல்லாட்டி விடிய விடியப் படமேதாவது பாத்தனியோ?

தம்பர்: என்னோடை விளையாடாதே. நான் சொல்லிறதைக் கேள். ராத்திரி ஒன்பது மணிவரையும் உந்த லேடிசு கொலிச்சுப் பக்கம் ஒரே சத்தம். தண்டடிப்பும், தடியடிப்பும், பாட்டுச்சத்தமும், சண்டைபிடிக்கிறசத்தமும் கேட்டுது. நாங்கள் அவன்தான் ஆமிக்காரன் வெளிக் கிட்டுட்டான் என்று பயந்து மூச்சுவிடாமல் இருந்தம்.

கம்பர்: அப்ப ஆமிக்காரன் வரல்லையோ?

தம்பர்: மிச்சத்தைக் கேளன், நித்திரை வரமாட்டெண்ணுட்டுது. காலமை சந்தைக்கு வரவெண்டு வெளிக்கிட்டது மனிசி தேத்தண்ணியைக் கொண்டு வந்து தந்தா. வாசல்லை நிண்டு தேத்தண்ணியைக் குடிச்சுக் கொண்டு நிக்கிறன். விசில் சத்தமும் அதோடை ஆரோ ஆக்கள் ஓடிவரும் சத்தமும் கேட்டது. ராத்திரிப் பயமும் சேர்ந்து கை ரைப்படிக்கத் தொடங்கிவிட்டுது. தேத்தண்ணிக் கோப்பையும் விழுந்து தேங்காயுடைச்சுப் போட்டுது. பக்கத்திலே நிண்ட மனிசிக்காரியைப் பாத்தன், 'வளையும் காணேல்லை. எனக்கு ஒன்றுமே செய்யத் தெரியேல்லை,

கம்பர்:- அப்ப, மனிசியை ஆரோ கொண்டுபோட்டினமோ?

தம்பர்:- நான் பயத்தோடை மெதுவாகக் கூப்பிட்டன்- இஞ்சை நிக்கிறம், இஞ்சை நிக்கிறம் எண்டு சொல்லிக் கேக்குது.

ஆனால் எங்கை நிக்கினமெண்டு எனக்குத் தெரியேல்லை. ஓரே கலக்கடியாய்ப் போச்சு. கடைசியாய்ப்பாத்தால் கோக்காலீலை கிடந்த நெல்லுப் பெட்டிக்கை நிக்கினம்.

கப்பர்:- நல்ல முகப்பாத்தியாய் கிடக்கும் சொல்லு

தம்பர்:- அவளவையைப் பேசுபேசெண்டு பேசிக் கீழே இறக்கிப் போட்டன். பிறகு பாத்தால் அந்த லேடஸ் கொலிச் சக் கிறவுண்டிலை விகில் சத்தங்களும், மாவிடிக்கும் சத்தங்களும், சண்டை பிடிக்கிற சத்தங்களும் கேட்டுது,

கப்பர்:- என்னண்ணை! இப்பவும் கைகால் ரைப்படிக்குதே. மெதுவாய் ஓரிடத்திலே இருந்து கதையைச் சொல்லு.

தம்பர்:- இப்ப உனக்குப் பகிடியாய்க் கிடக்குது, நான் பட்ட பாடு எனக்கல்லோ தெரியும். பின்னை பக்கத்து வீட்டுக் காரர் என்ன செய்யினையெண்டு எட்டிப்பாக்க அவையளும் வேலியைப் பிச்சுக்கொண்டு எங்கடை வீட்டை வந்திட்டினம். எல்லாற்றை முழியளும் வெளியே வரவோ, விடவோ எண்டு பிதுங்கிக் கிடந்தது. இப்ப நினைச்சா சிரிப்பாயிருக்கு. அப்ப வயித்தைக் கலக்கிச்சுது. கைகள் ரைப்படிக்க கையிலிருந்த 1' C கதைப்பதுபோல இருந்திச்சுது.

கப்பர்:- இப்பகூட உன்னை முழி தேங்காய் மாதிரிப் பிதுங்குது. பாக்கவே யமதுதன் மாதிரி இருக்குது.

தம்பர்:- பிறகு பக்கத்துவீட்டுப் பெடியன் ஒருத்தன் துணிஞ்சு வேலியை எட்டிப்பாத்தான். பெட்டையள் வெள்ளைச் சட்டையும் சப்பாத்தும் போட்டுக்கொண்டு துள்ளிக் குதிக்குதுகளாம், இரண்டு, மூண்டு வாத்திமார் ஏதோ சொல்லிக் குடுக்கினமெண்டு சொன்னான்.

கப்பர்:- இந்தக்காலத்துப் பெடிச்சியளுக்கு வீட்டிலே வேலையிலீலை.

தம்பர்:- ரீச்சிங் வேலைக்கு எடுபட்டிருக்கிறானவையாம். அதுதான் ஏதோ றெயினிங்காம்,

கப்பர்:- அதென்னண்ணை றெயினிங். புகையிரத மையோ! அதுக்கு மை தேவையிலீலை. அது டிசல்ல தானே ஓடுறது.

தம்பர்:- றெயினிங் எண்டால் பயிற்சியண்ணை. என்னைமேள் சொன்னவள் ஏதோ ரீச்சிங் வேலைக்கு முதல் மூன்று கிழமையும் ஏதோ பழக வேண்டுமாம். அது தான் பழகுக்கிறார்களாம்.

கப்பர்:- நானும் ஒன்பதாம் வகுப்புவரை படிச்சான் இப்ப என்னை விட்டால் விளாசித் தள்ளுவன் இவைக்கொரு கண்டறியாத றெயினிங்.

தம்பர்:- ஹ...ஹ...ஹ.....

கப்பர்:- என்ன சிரிக்கிறாய்?

தம்பர்:- உன்னைப் படிப்பிக்காவிட்டால் சந்தையிலே சாமான் வாங்கிறதைப் பற்றித்தான் படிப்பிப்பாய்.

கப்பர்:- ஆகத்தான் என்னை இழக்கமாய் நினைச்சுப் போட்டாய் கெட்டகோவம்தான் எனக்கு வருகுது

தம்பர்:- வாத்திவேலை ஒரு மகத்தான வேலை வருங்காலச் சந்ததியை நல்லபடியாக வளர்த்துவிடும் புனிதமானதொழில்

கப்பர்:- ஓ, அவைக்கென்ன? காலமை எல்லா வேலையையும் முடிச்சப்போட்டு ஒரு வாய்க்குக்கை சாப்பாட்டையும் வைச்சுத் தூக்கிக்கொண்டு போச்சினமெண்டால் வகுப்பிலே போயிருந்து பிள்ளையையும் ஏதாவது சொல்லிப் பேய்க்காட்டி லாச்சிக்கை சாப்பாட்டையும் வைச்சுச் சாப்பிட்டுட்டு பிறகு வீட்டை வாறதுதானே.

தம்பர்:- ஒரு சிலர் அப்படிச் செய்யிறார்களோ தெரியேல்லை. ஆனால் ஆசிரியத் தொழில் மிகவும் கடினமான தொழில். ஆசிரியமார் எல்லோரும் கடவுளின் அவதாரங்கள்: ஆகவே கடவுளைப்போல அவர்களை வணங்கவேணும்.

கப்பர்:- அப்ப நீ கோயிலைக் கட்டிக் கும்பிடு.

தம்பர்:- அதைப் பிறகு கட்டுவம் ... இப்ப பாரண்ணை.

கப்பர்:- ஐயையோ! சந்தை கலைஞ்சு போச்சு. நேரமும் பத்து மணியாச்சு. இனி சாமானும் வேண்டேலாது,

தம்பர்:- சாய் .. கதையிலே நேரம் போவதே தெரியேல்லை. மனிசீட்டைபோய் என்ன சொல்லிறது. அவள் பேசப் போறாள்.

கப்பர்:- உனக்கு மனிசி பேசுவாள், ஆனால் எனக்கு இன்று சாப்பாடே இல்லை. உன்னை கதையைப் போய்க் கேட்டேனே. அப்பவும் மனுசி சொல்லிவிட்டவள். ஒரு தற்றை வாயையும் பாத்துக்கொண்டு நிக்காமல் கெதியாய் வரவேணும் எண்டு. சீ... இப்ப என்ன செய்யிறது. படலேக்கை சீலையையும் வரிஞ்சு கட்டிக் கொண்டு நிக்கப்போறாள்.

தம்பர்:- எனக்கும் உதே கதிதான். நேற்று முழுக்க ஒரே கலக் கடி. பசியெண்டா வயித்தைப் பிடுங்குது வா கடையிலே சாப்பிட்டுட்டு விட்டைபோய் பேச்சை வாங்குவம், என்ன செய்ய, ஆணுக்குப் பெண் அடிமையெண்ட காலம்போய் இப்ப பெண்ணுக்கு ஆண் அடிமைக் காலம் வந்திட்டுது! என்ன செய்யிறது. அனுபவித்துத் தானே ஆகவேணும்.

வாசகர் பார்வையில்

தமிழ் வளர்ப்பதற்குத் தரமான சஞ்சிகை ஒன்றும் இல்லையே என ஏங்கிய என் போன்ற பலருக்குப் “புத்தெழில்” வருகை பெரும் மகிழ்ச்சியையும், நம்பிக்கையையும், ஏற்படுத்தியுள்ளது. பண்டைய இலக்கியங்கள், இலக்கிய விமர்சனங்கள், இலக்கியச் செய்தி நூல்கு போதிய இடம் அளியுங்கள்

இடைக்காடு ம. வி.

ம. வாசவன்

காலத்தின் கோலத்துக்குட் சிக்குப்படாமல், இதமான இலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றைப் பதமாகப் படைத்த ஒவ்வொருவருக்கும் எனது பாராட்டுக்கள். படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் சுவையானவையே! ‘ஏன் பிறந்தேன்?’ கட்டுரையைத் தமிழ்ப் பண்டாட்டிற்கமைய, அதிக பக்குவமுடன் எழுதியிருக்கலாம்!

தலைமன்றார்

எஸ். செல்வரஞ்சன்

எங்கள் முற்றம்

நாங்கள் யார்?

நாம் பெற்ற பண்பாடென்ன?

நலம் என்ன?

தீங்கென்ன?

ஞாயம் என்ன?

வேங்கைகள் ஏன் தலையெடுத்து வேகம் கொண்டார்?

வேற்றவர்கள் நமை அடக்க

மீண்டும் மீண்டும்

சூழ்ந்தெழும்பிச் சுவெதென்ன?

வெட்டிக் கொத்தித் துவைப்பதென்ன?

பிணமாக்கி நாற வைத்துப்

பாழங்கிணற்றில் தள்ளிவிடப் பார்ப்பதென்ன?

பட முடியாத துயரம் நாம் படுவதென்ன?

சாம்பல் மேடாகி,

எங்கள் முற்றம் எல்லாம்

தம் பாட்டில் மயானமாய் வெயிலிற் காய்ந்து

தேம்புவதேன்?

எம்மவரின் அடையாளத்தைச்

சிதைப்பதற்கு நடந்தேறும் முயற்சி வென்றால்

வாழ்ந்தென்ன, வீழ்ந்தென்ன?

மானுடத்தின்

மாண்புகளை வாய் கிறியப் பேசி என்ன?

ஆழ்ந்திவற்றைக் கவனமாய் நோக்கவேண்டும்

அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

முருகையன்

காட்டின் மத்தியில் உயர்ந்து நின்ற மேட்டுப் பரப்பில் அவர்கள் நின்றிருந்தார்கள். அவர்கள் காலடியில் நீரரிப்பிற்குட்பட்டு மேல்மண்ணை இழந்த பாறை பரந்து கிடந்தது. கடினமான பாறைப் பரப்பு என்னுகூற முடியாது. வன்மையான கல்லொன்றினால் மோதி உடைந்து விடக்கூடிய பாறைப்பரப்பு!

நீரோடைகள் அப்பாறைப் பரப்பில் ஊடறுத்திருந்தன. அவர்கள் அப்பிரதேசத்திற்கு வந்திருந்த காலம் வரட்சிக் காலமாதலால், அந்த நீரோடைகளில் நீரிருக்கவில்லை.

“பழைய வன்னி ராசாவின் அரண்மனையும். மாளிகைகளும் இங்குதான் இருந்தன. சிவலை. இதோ பார் பரந்து கிடந்து செங்கட்டிகள். அங்க பார் சுவரொன்றின் அடையாளம்.”

உண்மையில் அப்பிரதேசத்தில் செங்கட்டிகள், செங்கட்டி, ஓடுகள் எங்கும் பரந்து கிடக்கக் காணப்பட்டன. அவை அண்மைக் காலத்துக்குரிய பண்டங்களல்ல, அவற்றின் அமைப்பிலிருந்தும் தன்மையிலிருந்தும் அவை பிராதன காலத்துக்குரியனவென்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஊற்றுப் பிள்ளையார் - செங்கை ஆழியான் -

சுற்றாடலிலும் பார்க்க அப்பிரதேசம் நாற்பது அடிகளுக்கு மேல் உயர்ந்திருந்ததால், அங்கிருந்து பார்க்கும்போது குழவிறுந்த காட்டு மரக் குவியலைத் தெளிவாகக் காணமுடிந்தது. வடக்குப்பக்கமாக அவர்கள் வாழ்கின்ற குடியிருப்பு வெகு தொலைவில் ஒருசிறு புள்ளியாகத் தெரிந்தது. அவர்களில் ஒருவன் முருகேசு அப்பிரதேசத்திற்குப் புதியவனல்லன். மற்றவன் சிவலையன். அப்பிரதேசத்திற்குப் புதியவன் என்பதை அவன் விழிகளில் இலேசாகத் தெரிந்த கலக்கத்திலிருந்து புலனாகியது.

முருகேசு கூறியவற்றினைச் சிவலையர் அவ்வளவு அவதானத்துடன் கேட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அவன் மனதில் அவனை முருகேசு இங்கு அழைத்துவரும் போது கூறியவையே ஆழப்பதிந்திருந்தன.

“.. நான் சொல்லப் போவதை எவருக்கும் நீ சொல்லக்கூடாது. சிவலை. நாங்க இப்ப போகிற இடத்திற்கு ஊற்று என்று பெயர். பழைய வன்னி ராசாக்கள் ஆண்ட பூமி. அங்க

எப்பவும் வற்றாத ஒரு நீர்க்குண்டு இருக்கிறது. அங்க இடிந்த மாளிகை அடையாளங்கள் இருக்கும்;”

“அவற்றை எனக்குக் காட்டப்போகிறியா, முருகேசு;”

“இல்லை, சொல்லுறேன் கேள். இந்தப் பிரதேசத்தை வன்னி அரசன் ஒருவன் ஆண்டான். அவன் பறங்கிகளின்செல்வாக்கால் கிறிஸ்தவனானான், ஆனால் அவன் மனைவி வன்னி நாச்சியார் மதம் மாற விரும்பவில்லை. அவள் பிள்ளையார்மீது பக்தியுடையவள். கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் அதனால் பிரச்சனைகள் தோன்றின. ஒரு கட்டத்தில் வன்னி நாச்சி தான் வணங்கிய பிள்ளையார் சிலையையும் தன்னிடமிருந்த நகைநட்டுகள் பொற்காசுகள் என்பனவற்றையும் ஒரு மூட்டையாகக் கட்டி இங்கிருந்த ஒரு கிணற்றில் போட்டுவிட்டுத் தானும் அதில்விழுந்து தற்கொலை செய்துகொண்டாள். அதன் பின்னர் இந்த வன்னி அரசும் அழிந்துபோனது...”

“அதுக்கென்ன?...”

“அந்தக் கிணறு இருக்கிற இடத்தை நான் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன். அந்தப் புதையலை நாங்கள் எடுக்கவேண்டும்.”

சிவலையர் விழிகள் விரிய முருகேசைப் பார்த்தான்.

“உனக்கெப்படி இந்த விசயம் தெரியும்?...”

“குடியிருப்பில் பெரிய கமக்காரர் பட்டினத்திலிருந்து வந்த ஒருவருடன் பேசியதை நான் ரகசியமாகக் கேட்டேன்;

முருகேசு கிழக்குப் பக்கமாக நடந்தான். வானத்தில் பறவைகள் சஞ்சரித்தன, சிவலையன் அவனை அவதானமாகத் தொடர்ந்தான்.

“இது தான் நான் சொன்ன ஊற்று...”

பாறைப்பரப்பில் நீர்க்குண்டு ஒன்று காணப்பட்டது. தெளிவான நீர் அதில் நிறைந்து வழிந்தது. அதன் அருகில் பிள்ளையார்வடிவக் குத்துக்கல்லொன்றிளையாரோ நாட்டி வைத்திருந்தார்கள்.

இருவரும் ஊற்றுப் பிள்ளையாரை பயபக்தியுடன் வணங்கினார்கள்.

“எங்க அந்தக் கிணறு; உ” என்று சிவலையன் கேட்டான்.

அவர்கள் அங்கிருந்து இன்னமும் கிறிது தூரம் நடந்து ஒரு பெரும் புதரை அடைந்தார்கள். அவ்விடத்தில் கருங்கற் தூண்கள் பல புதர்களுக்குமேல் தலைநீட்டிக்கொண்டிருந்தனவர். முருகேசு அப்புதரை விலக்கிக்கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான்.

“இங்க பார்...கிணறு...”

சிவலையன் பார்த்தான். அவன் முகத்தில் ஏமாற்றம்

தெரிந்தது. சமதளத்தைக் கிணறு என்று முருகேசு காட்டியதை அவனால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

“இதா கிணறு ?”

“விசரா, வடிவாப்பார்”
செங்கட்டியாலான கட்டு வட்ட வடிவமாக தெரிகிறது பார்த்தியா? கிணறு மண்ணால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. தோண்டு வோம்.”

முருகேசு சுட்டிக்காட்டியது வட்டவடிவமான கிணற்றின் உட்கவர் சுட்டாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சிவலையன் புரிந்து கொண்டான்.

அவர்கள் தாங்கள் சுமந்து வந்த மண்வெட்டிகளையும் பிக் கானையும் கீழே வைத்தார்கள், மண்ணைவெட்டித் தூரப்போடத் தொடங்கினார்கள். மண்ணை வெட்டுவது கடினமாகவில்லை. இலகுவாக மண்ணை வெட்ட முடிந்தது,

சூரியன் உச்சிக்கு வருமட்டும் அவர்கள் மண்ணை அகழ்ந்தெடுத்தனர். மண்ணை அகழ அகழ கிணற்றின் வடிவம் தெரியத் தொடங்கியது. இருவரின் முகங்களும் சந்தோசத்தால் மலர்ந்தன.

அன்று மாலைவரை தோண்டினார்கள். அவர்களின் தோள்கள் மறையுமளவு அகன்றுவிட்டார்கள்.

“நானாக்கு வருவம். கடகம், கப்பி, கயிறுகளுடன் நானாக்கு வருவம். ஒருவருக்கும் சொல்லிப் போடாதே “என்றபடி கிணற்றிலிருந்து மேலே ஏறினான் முருகேசு.

மறுநாள் அதிகாலையே வந்து விட்டார்கள். வழியில் யானை யொன்று எதிர்ப்பட்டது அதைத் தாண்டி வந்து கிணற்றினைத் தோண்டத் தொடங்கினார்கள். சிவலையன் கிணற்றுள்ளிருந்து மண்ணையள்ளிவிட, முருகேசு மேலேயிருந்து கப்பி மூலம் இழுத்துக்கொட்டினான், அன்றும் நான்கு அடிகள் வரையில் தான் அவர்களால் தோண்ட முடிந்தது. கிணற்றின் அடிவாரம் தெரியவில்லை.

அன்றிரவு அவர்கள் அவ்விடத்திலேயே தங்கினார்கள்; அவ்விடத்தில் நெருப்பு மூட்டிச் சமைத்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு விடியும் வரை காத்திருந்தார்கள். இரவில் யானைக் கூட்டம் ஒன்று ஊற்றடிக்கு வந்து நீரருந்தியது. நிலவொளியில் அவை கருங்குன்றங்களாகத் தெரிந்தன. அவர்கள் பயத்துடன் மறைந்து இருந்தார்கள்,

அவர்கள் முயற்சி ஐந்தாம் நாள் வரை தொடர்ந்தது. ஐந்தாம் நாள் சிவலையன் சந்தேகத்துடன் கேட்டான்: “என்ன முருகேசு; ஒன்றையும் காணோம், பலி கொடுத்தாத் தான் தெரியுமோ?”

“விசர்க்கதை பேசாமல் தோண்டு கல்லுத் தட்டுப்படு குதுபேரல் சத்தம் தெரியுது”

சிவலையன் மண்வெட்டியால் ஒங்கி வெட்டினான். மண்வெட்டிகல்லில் “லங்” என்று விழுந்தது. சிவலையன் மகிழ்ச்சியுடன் வாரி அள்ளினான், அன்று பிற்பகல் வேளையில் சூரியன் மேற்கில் சரியத் தொடங்கியவேளையில், அவர்கள் கிணற்றின் அடித்தளத்தைக் கண்டார்கள். கிணற்றின் அடித்தளம் அப்படியே ஒரு பாறையாகக் கிடந்தது.

அவர்கள் இருவரையும் ஏமாற்றும் கவ்வியது.. அவர்களின் ஐந்துநாள் முயற்சி வீணாகப்போனது.

சிவலையன் அப்படியே ஏமாற்றத்துடன் கிணற்றின் அடித்தளத்தில் இருந்துவிட்டான். அவன் கரம் பதிந்தவிடத்தில் ஏதோ வட்டமாக ஒன்று தட்டுப்பட்டது. எடுத்துப் பார்த்தால் வட்டமான நாணயம் ஒன்று.

“முருகேசு, இங்க ஒரு நாணயம் காசு... பவுன் காசாகும்”

“பார் பார் நல்லாப் பார் இன்னமும் கிடக்கும்”

சிவலையன் கிணற்றின் அடித்தளத்தை அலசு அலசென்று தடவினான். வேறெதுவும் அகப்படவில்லை. கவலையோடு மேலே ஏறி வந்தான்.

கரத்திலிருந்த நாணயத்தை முருகேசி ம் கொடுத்தான்.

முருகேசு அதனைக் கையிலேந்தி நிறுத்துப்பார்த்தான்: “இரண்டு பவுன் தேறும்”

அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஊற்றடிக்கு வந்தார்கள், பட்டகஷ்டத்திற்கு இதுவாவது கிடைத்ததே என்ற மகிழ்ச்சி. முருகேசு கறுத்துக்கிடந்த நாணயத்தை ஊற்றுநீரில் தேய்த்துப் பார்த்தான்.

அவன் முகத்தில் தெரிந்த கவலையைச் சிவலையன் கண்டான்.

“என்ன முருகேசு?”

“இதைப் பார் இது ஒரு ரூபா நாணயம் இப்ப நாங்க பாவிக்கிற காசு...”

“இது எப்படி அதுக்குள்ள வந்தது? அப்படியென்றால்?”

“ம் அப்படித்தான் “என்ன முருகேசு துயரத்துடன்.

புத்தூரில் புத்தெழில் கிடைக்குமிடம்
வியாயகர் ஸ்ரோர்ஸ்
பருத்தித்துறை வீதி, புத்தூர்.

குறள் வழி வாழ்வு

இ. ஜெயராஜ்

அண்ணனின் குடும்பம் அகதியாய் வந்தது
தம்பியும் மனைவியும் தனியிடம் ஒன்றில்
கூடினர், கூடி. கொதித்தனர் தம்முள்
நம்பியின் மனைவி தகித்தே சென்றாள்:

வீடுபுத்தறுவாம் விரும்பிய செல்வம்
போனதாம் நகையொடு போற்றிய செல்வம்
அனைத்தும் அழிந்திட அகதியாய் இங்கே
வந்தனர் அந்தோ! வறுமையைக் கொண்டு.

என்றே அரற்றினள் இரக்கமில்லா தாள்.
ஓமோம் உனக்கும் உதையெல்லாம் சொன்னார்
என்னதான் செய்வது இப்போ தென்று
தம்பி மனைவிக்குத் தாளமே போட்டான்

கொடியவள் சொன்னாள் கொணர்க்கு இங்கே
செல்வம் இருப்பதாய்ச் செப்பிட வேண்டாம்
நாமும் வறுமையில் நலிவது போல
நடிப்போம் அப்போ நம்மையே சார்ந்து

இருப்பதை மறப்பார் ஈதோ எந்தன்
நகைக்களைக் கழட்டினேன் நம்முடை செல்வம்
அனைத்தையும் இந்த ஐம்பொன் பெட்டியில்
போட்டு மூடி புதைப்போம் கட்டிலின்

கீழே உள்ள கிடங்கிலே என்றாள்
“வீட்டைத் தேடி விருந்தாய் வந்தவர்
தம்மைக் கலைப்பது தருமமா” என்று
தயங்கித் தயங்கித் தம்பியும் கேட்டான்

“விசரே உமக்கு விருந்தது போட்டால்
கரையும் நமது காசெலாம் என்று
அறியீர் போலும் அண்ணனில் அன்பு”
பிறகு காட்டலாம் பேசாது இருமென
மனைவி சொல்ல மருண்டான் தம்பியும்
இருவரும் சேர்ந்து இல்லாதவர் போல்
நடிக்க வந்தவர் நடையைக் கட்டினர்.
விருந்தினை ஒம்பி வீனாய்ப் பணத்தை

செலவழியாமல் சேமித்தே தான்
பரிந்து ஒம்பினேன் பணத்தையே என்று
தம்பியின் மனைவி தன்னையே மெச்சினாள்
அன்றிரவிலோர் ஆயுதச் கோஷ்டி

தம்பியின் வீட்டிலே தட தட வென்று
புகுந்தது புகுந்து பொன்னும் மணியுமாய்
போட்டு வைத்திருந்த ஐம்பொன் பெட்டியை
மீட்டது, மீட்டு மிக மகிழ்வுடனே

கொள்ளையடித்துக் கொண்டே போனது
விடியலில் அந்த வீட்டினில் ஓலம்
தம்பியின் மனைவி தலையிலே அடித்து
கதறிக் கதறிக் கண்ணீர் விட்டாள்

போற்றிய செல்வம் அனைத்துமே போனது
பரிந்து ஒம்பிப் பற்றற்றேமென
விருந்து ஓம்பா வினையினால் கதறினாள்
ஆதலால் அனைவரும் அகத்திலே அன்புடன்

வள்ளுவன் சொன்ன வழியிலே நின்று
விருந்தோம்பிடுவீர் விதையாவிடினும்
உன்னிலம் விளையும் உறுதியாய் நீவீர்
நம்பினால் என்றும் நலமுடன் வாழ்வீர்.

குறள்: பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர்
விருந்தோம்பி வேள்வித் தலைப்படாதார்

பேச வேண்டியவை

உண்மையே பேச வேண்டும். இனிமையானவற்றையே
பேச வேண்டும். உண்மையாயினும் இனிமையற்றதைப்
பேசக்கூடாது. இனிமையாயினும் பொய்யைச் சொல்லக்
கூடாது. இது வேத சாஸ்திரங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ள
தர்மமாகும்.

— ஸ்கந்தபுராணம்

உங்களுக்கு சொகுசான பாதணிகள் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நியூ தீபாவை நாடுங்கள்!

மற்றும் அன்பளிப்புப் பொருட்கள்
பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான
சப்பாத்து வகைகளும்,
நவநாகரீக நங்கையருக்கு ஏற்ற காலணிகளும்
பெற்றுக் கொள்வதற்கு தீபாவை நாடுங்கள்.

நியூ தீபா

பஸ்தரிப்பு நிலையம்

அச்சுவேலி

ஆன்மீகப் புயல்

கவலைப்படவேண்டாம். பெரிய மரத்தின்மீதுதான் புயற்
காற்று மோதுகின்றது, கிளறிவிடுவதனால் நெருப்பு மேலும்
நன்றாக எரிகிறது; தலையில் அடிபட்ட பாம்பு படமெடுக்
கிறது; என்று இப்படி எவ்வளவோ சொல்லிக்கொண்டே
போகலாம்.

நெஞ்சு புண்பட்டு வேகும்போது துன்பப்புயல் நம்மைச்
சுற்றி நாலாபுறங்களிலும் வீசும்போதும், இனி வாழ்க்கை
யில் ஒளியையே காணமுடியாதோ என்று தோன்றும்
போதும், நம்பிக்கையும் துணிவும் கிட்டத்தட்ட அறவே
நம்மை விட்டு அகன்றுவிட்டபோதும் அப்படிப்பட்ட ஒரு
பெரிய ஆன்மீகப்புயல் சூழ்ந்த நிலையின் நடுவில்தான் பிரம்
மத்தினுடைய ஒளி நமது உள்ளத்தினுள் பிரகாசிக்கிறது;

சுவாமி விவேகானந்தர்

“உன்னைப் பார்ப்பதே அதி
சயமாயிருக்கின்றதே! கொஞ்சம்
நில். இதோ வருகின்றேன்”
என்று சொல்லி, போட்டிருந்த
சட்டைக்குள் மறைந்திருந்த தங்
கச் சங்கிலியை வெளியில் எடுத்து
விட்டபடி வரவேற்றார் கனக
சபை அங்கு வந்த சின்னத்தம்
பியை.

“கனவு காண்கிறேனோ”
என்ற சந்தேகம் எழுந்தது சின்
னத்தம்பிக்கு. உண்மையைச்
சொல்லப்போனால் கனகசபை
அப்படி அவனுக்கு வரவேற்பளித்
ததுதான் அதிசயமாயிருந்தது.
கையில் வைத்திருந்த பனையோ
லைப் பெட்டியைப் பக்கத்தில்

புகையை ஊதிக் கொண்டும்,
ஏதோவெல்லாம் பேசிக்கொண்
டிருந்தனர்.

“தாங்கள் எதற்காக முகாந்
திரப் பட்டத்தைத் துறக்கின்
றீர்கள்?” அங்கிருந்த புதிய
மனிதருள் ஒருவர் கேட்டார்
கனகசபையைப் பார்த்து.

“மனிதர்களுக்குத் தொண்டு
செய்யும் தொண்டனுக்கு இப்
பட்டங்களே தேவையில்லை.
தொண்டு செய்வதில் நான்
அடையும் மகிழ்ச்சியை ஏகாதி
பத்தியத்தின் எச்சமான இந்தப்
பட்டம் குலைத்துவிடுகின்றது.
வேண்டுமென்றே என் தலைமேல்
சுமத்தப்பட்ட இந்தப் பட்டத்தி

மக்கள் தொண்டு

- சிற்பி -

வைத்துவிட்டு, ஓரமாக நின்றான்
சின்னத்தம்பி. கனகசபையின்
அறைக்குள் தன் கண்பார்வையி
யைச் செலுத்தினான். புதிய மனி
தர்கள் பலர் அங்கிருந்தனர்.
பட்டப்பகனிலே கண்ணைப் பறிக்
கும் மின்னலைக் கண்டான் சின்
னத்தம்பி. பற்பல கோணங்
களில் வைத்துக் கனகசபையைப்
படம் பிடித்தனர். பற்பல நிறத்
தில் திராவகங்கள் பல ஒவ்
வொருவருக்கும் முன்னால் ‘கிளா
ஸி’ல் ஊற்றி வைக்கப்பட்டிருந்
தன. அடிக்கடி அவற்றைச்
சுவைத்துக் கொண்டும், சிகரட்

லிருந்தும் விடுபட்டு, நான் உண்
மையான சுதந்திர புருடனாக
வாழ ஆசைப்படுகிறேன்,” தன்
பிரசங்க மாரியைப் பல்லாயிரக்
கணக்கான இரசிகர்கள் கேட்டு
இரசிக்கின்றார்கள் என்ற கற்
பனையை மனதில் வளர்த்துக்
கொண்டு இப்படிச் கூறினார்
கனகசபை

‘மிக விரைவில் குடியரசா
கப் போகின்றது நமது நாடு.
இச் சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள்
இந்தப் பட்டத்தைத் துறப்பது
பொருத்தமானதே. மக்களின்

தொண்டன் என்ற முறையில் மக்களுக்கு ஏதாவது செய்தி கொடுக்க விரும்புகின்றீர்களா?"

"தொண்டு, தொண்டு, தொண்டு; இதைத்தவிர நான் வேறென்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. மக்கள் தொண்டே மஹேஸ்வரன் தொண்டு"

"மிக்க மகிழ்ச்சி. வேறு ஏதாவது?"

"ஒரு நேர உணவின்றியே எத்தனையோ ஏழை மக்கள் இந்த நாட்டில் வாடி வதங்கிச் சாகின்றார்கள். எதிரே வரும் குடியரசு தினத்தன்று பதினாறு யிரம் ஏழைகளுக்கு அன்ன தானம் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கின்றேன் அதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் பட்டினத்திலே நடைபெறுகின்றன. லங்கா மாதாவிற்குச் சிறியேன் செய்யும் தொண்டு இது." இதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாகச் சொல்லக் கூச்சப்படுபவர் போல மிகவும் அடக்கமுடன் கூறினர் மாஜி முஹாந்திரம் கனகசபை.

பூங்குடி கிராமத்திலுள்ள உயர்ந்த குடும்பம் ஒன்றில் உதித்தவர் கனகசபைப்பிள்ளை. அங்குள்ள வயல்களெல்லாம் அவருக்குத்தான் சொந்தம். அந்தக் கிராமத்து ஏழை மக்கள் எல்லோரும் அவர் தயவிலேதான் வாழ்ந்து வந்தார்கள். பூங்குடியில் நடக்கும் விசேஷங்களிலெல்லாம் கனகசபைப்பிள்ளைக்கே

முதலிடம். அடிக்கடி நகரிலிருந்தும் பிற இடங்களிலிருந்தும் பிரமுகர்கள் பலர் அவருடைய பங்களாவிற்கு வருகை புரிவதுண்டு. அவர்களுக்கு ஏற்றபடி நடந்து நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்து விடுவார். எல்லோரும் அவரை; "தர்மப் பிரபு, கலியுகக் கர்ணன்" என்றெல்லாம் கூறிப் புகழ்ந்தார்கள். அந்தக் கிராமத்து மக்கள் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கு. "ஏதோ கர்மம் இந்தக் கருமியின் தயவில் வாழ வேண்டியிருக்கின்றது" என்று அலுத்துப் போய்க் கூறுவார்கள். கனகசபையின் திருவிளையாடல்கள் அவர்களுக்குத் தான் நன்கு தெரியும்.

"டேய், சின்னான்" கனகசபை கர்ச்சித்தார்.

பசிக் களையாற் சோர்ந்து சிறிது அயர்ந்திருந்த சின்னத்தம்பி திடுக்குற்று விழித்தான். நாகத்தின் காதில் இடியோசை எந்த விதமான உணர்ச்சியை எழுப்பும் என்று அவனுக்குத் தெரியாது. ஆனால் சற்று நேரத்துக்கு முன் மகிழ்ச்சியுடன் அவரை வரவேற்றவர் இப்படி மாறிவிட்டாரே! நடுங்கும் உடலை, அருகிலிருந்த தூண்டன் சிறிது சாய்ந்தவாறு அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தான் சின்னத்தம்பி.

அந்த மாற்றத்தின் காரணமும் வனுக்கு நன்கு தெரிந்து விட்டது. அவரைப் பேட்டி

காண வந்திருந்த பத்திரிகை நிருபர்கள் ஒருவரும் அங்கில்லை.

"ஏனடா இவ்வளவு நாளும் வேலைக்கு வரவில்லை? உன் குஞ்சிய்ப்பா உனக்குச் சம்பளம் தருவது?" கனகசபையின் கர்ச்சனை தொடர்ந்தது.

"நயிந்தை! ஒன்றரை மாசு மாகக் காய்ச்சலாகக் கிடந்தேன். பொன்னி இப்போதும் தான் கிடையாய்க் கிடக்கின்றாள். சுஞ்சித் தண்ணிக்கு மணியரிசிகூட இல்லை. அதுதான் உங்களைப் பார்க்கலாமென்று வந்தேன்". அவருடைய பார்வை அடித்து விரட்டிய நம்பிக்கையை ஒரு வாறு இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு தன் கீச்சுக் குரலில் கெஞ்சினான் சின்னத்தம்பி.

அவர் பதில் பேசவில்லை. ஊழைச் சதை குலுங்கும்படி சிரித்தார். வீடே அதிர்ந்து கீழே விழவிருந்த சின்னத்தம்பி எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டான். கணக்குப்பிள்ளையைக் கூப்பிட்டார் கனகசபை. சின்னத்தம்பியின் உள்ளம் குளிர்ந்தது. எவ்வளவுதான் கொடூரமானவராக இருந்தாலும் சமயத்தில் உதவி செய்கின்றோசே என்று மகிழ்ந்தான். உடம்பின் நடுக்கம் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தது.

கணக்குப்பிள்ளை ஓடோடி வந்தார்.

"சின்னனின் சம்பளக் கணக்கு எவ்வளவு என்று

பாரும்" கனகசபைப்பிள்ளை உத்தரவிட்டார். தயாராகக் கையில் கொண்டுவந்த கணக்குப் புத்தகத்தை விரித்து வைத்தார் கணக்கார். "சம்பளம் ஒரு சதம் தவறாமல் கொடுத்தாகிவிட்டது. வேலை ஒன்றும் செய்யாமல் சென்ற ஒரு மாதமாக எங்கள் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த குடியில் இருந்ததற்காக அவன் தான் இன்னும் பதினைந்து ரூபா எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்." முதலாளிக்கேற்ற முறையான கணக்குப்பிள்ளை தன் கச்சிதமான நிர்வாகத் திறமையை வெளிக்காட்டிப் பேசினார்.

கனகசபையின் சிம்ம கர்ச்சனை மறுபடியும் சின்னனின் காதுச் சவ்வை உடைத்தது. "சின்னான், கேட்டியேடா?

"ஏதோ உங்கள் உப்பைத் தின்று வளர்ந்தவன் நான் இன்றைக்கு மட்டும் அரைக் கொத்தரிசி கொடுத்துவிடுங்கள், என் காய்ச்சல் மாறியதும் இரட்டிப்பாக உழைத்து எல்லாவற்றையும் சரிசெய்து விடுவேன்."

கனகசபையின் காதுகளில் இது விழுந்ததோ என்னவோ தெரியாது. கடைசியில் தன் முடிவைச் சொன்னார். "இன்னும் பதினைந்து நாள் தவணை தருகின்றேன். அதற்குள் அந்தக் குடிசையைவிட்டு நீ போய்விட வேண்டும். உங்களுக்காகத் தானே கவுண்ட்மேந்து தறுமாசுப் பத்திரியெல்லாம் கட்டி வைத்தி

ருக்குது. இங்கேயே நின்று ஏன் என் உயிரை வாங்குகின்றாய்?"

உங்களைக் கெஞ்சிச் கேட்கிறேன் நயிந்தை! நடக்கவே என்னால் முடியவில்லை. கொஞ்ச அரிசி தாருங்கள்; எப்படியாவது சரிக்கட்டிவிடுவேன்," கண்ணீரிலே கரைத்து அவர் காதுகளிலே பாய்ச்சினான் தன் பரிதாப வேண்டுகோளை.

அதற்கும் அவர் மசியவில்லை பட்டணத்திலே நடக்கவிருக்கும் அன்னதானத்திற்கான ஏற்பாடுகளைப் பற்றிக் கணக்கப்பிள்ளையை விசாரிக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

கையிலே கொண்டுவந்த ஓலைப்பெட்டியை அங்கேயே வைத்துவிட்டுத் தன் சூடிசைக்குத் திரும்பினான் சின்னான். காய்ச்சலின் கொடூரங்கூட அவனை அவ்வளவாகத் தாக்கவில்லை எப்படியாவது உதவி செய்வார் என்ற நம்பிக்கை காதலில் பறந்துவிட்டதே! இனி அவன் எங்கே செல்வான்? என்ன செய்ய முடியும்?

பட்டணத்திலேயுள்ள ஒரு பிரபல ஹோட்டலில் சொகுசாகத் தூங்கிய கனகசபையை ஆலய மணிகளும் பீரங்கி வெடிகளும் எழுப்பின. ஆம், அன்று தான் குடியரசுத்தினம். ஆனால் மக்களின் மனதில் ஒருவித உணர்ச்சியும் இல்லை, "அவர்கள்" இருந்த இடத்தில் "இவர்கள்" இருக்கின்றார்கள் என்பதைத்

தவிர வேறொரு மாற்றமும் இல்லை. ஆகவேதான் அரசாங்கம் பீரங்கிகளின் உதவியை நாட வேண்டியிருந்தது, மக்கள் மனதில் சுதந்திர நினைவை யூட்ட.

சோம்பல் முறித்துக் கொண்டு, தேநீரை இன்னும் காணவில்லையே என்று தவியாய்த் தவித்த கனகசபையை அன்று வெளியான பத்திரிகைகள் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்திவிட்டன. அன்னிய அரசாங்கம் அளித்த பட்டத்தைத் துறந்த அவரைப் பாராட்டிப் பத்திரிகை எல்லாம் பத்தி பத்தியாக எழுதியிருந்தன. பல கோணங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட அவரது புகைப்படங்களும் பிரசுரமாயிருந்தன.

பத்திரிகைகளுக்கிடையே புதைந்திருந்த அவரை, அவரது வேலையாள் ஒருவன் இவ்வலகிற்குக் கொண்டுவந்தான். "ஐயா! இன்று அன்னதானம் செய்ய முடியாது போலிருக்கின்றதே!"

கனகசபையின் மீசை துடித்தது. தான் சொன்னதுபோல் ஆயத்தங்கள் செய்யத்தவறிவிட்டார்களாம் என்று நினைத்து வெருண்டார். "ஏனடா அவர்கள் ஒருவித ஆயத்தமும் செய்யவில்லையா?"

"அதில்லை ஐயா! பிச்சைக் காரர்கள் எல்லோரையும் அப்பறப்படுத்தி விட்டார்களாம். வெளிநாட்டிலிருந்து பல பிரமுகர்கள் இங்கு வருகின்றார்கள் அதற்காகத்தான்..."

கனகசபைக்கு கோபம் தணிந்தது. மூளை மீண்டும் சுறுசுறுப்படைந்தது. தான்கொண்டு வந்த பணப்பையைத் தட்டிப் பார்த்துக் கொண்டார். நாணயங்கள் நகரத்தின் வீதியிலே உருண்டுபோய்ப் பல பிரமுகர்களை அழைத்தன "அன்னதானம்" அவர் மனத்தைவிட்டு அகன்றுவிட்டது அந்த இடத்தில் "விருந்து" வந்து இருந்து கொண்டது.

பிள்ளையின் அழைப்பைக் கண்டதுமே, நகரப் பிரமுகர்கள் எல்லாம் தமக்கிருந்த வேலைகளைத் தள்ளிப் போட்டனர். அமைச்சர்மார், அரசாங்க உத்தியோகத்தர் கூடக் கனகசபையின் விருந்தில் பங்குபற்ற ஆவல் கொண்டிருந்தனர். கனகசபைப் பிள்ளையின் விருந்து, அதில் பங்கு பற்றுவார்கள் எல்லோரது ருசிக்கும் ஏற்றவாறு அமையும் என்பது பலருக்கும் தெரிந்த விஷயம், தேடிக்கிடைக்காத திராவகங்கள் பல அங்கே கிடைக்கும் வாழ்விலே காண்பதற்கரிய வனிதையர் பலர் அங்கு வருவார்கள் பின் சொல்லவா வேண்டும் "ருசி"க்கும் "சுவை"க்கும்.

மாலை வந்தது. நகரத்து வீதிகளுக்கெல்லாம் கனகசபையின் விருந்து மண்டபத்திற்கே வழிகாட்டின. உள்ளத்தில் பொங்கியெழுந்த மகிழ்ச்சியை அவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை அளவிற்கு மீறிய ஆனந்தத்தினால் பைத்தியம் பிடித்த

வர் போன்று அங்குமிங்கும் திரிந்து தெரிந்தவர்களிடமும் தெரியாதவர்களிடமும் ஏதோ வெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருந்தார். கட்டுப்படுத்த முடியாத அவரது உள்ளம் துள்ளி விளையாடியதன் காரணம் விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே தவறாது வந்து அவரைக் கௌரவித்தது மாத்திரமல்ல; வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த பிரமுகர்களும் விசேஷமாக அங்கு விஜயம் செய்ததும்; இவைகளுக்கு மேலாக ஒரு காரணம் இருந்தது; இந்நாட்டின் சுதந்திர அரசாங்கம் அவரது சேவையை அங்கீகரித்துவிட்டது! கனகசபையைச் சும்மா இருப்பதற்குவிட விரும்பாத அரசாங்கம் அவருக்கு 'லங்கா ரத்னம்' என்றும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தது, அன்று மாலை யில் வெளியான பத்திரிகைகள் அந்தச் சந்தோஷச் செய்தியை வெளியிட்டன.

விருந்து வைபவம் இரவு முழுவதும் நீடித்தது. மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதந்தார் கனகசபை. அடுத்த நாளை ஊருக்குத் திரும்பினார். முன்பே அறிவித்தபடி புகையிரத நிலையத்தில் பலர் மாலைகளுடன் காத்துக்கொண்டு நின்றனர் புகைவண்டியிலிருந்து இறங்கிய "லங்கா ரத்னம்" கனகசபையின் கழுத்தில் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாய் பல மாலைகள் விழுந்தன. அங்கிருந்து அவருடைய பங்களாவை நோக்கி மாபெரும் ஊர்வலம் புறப்பட்ட.

டது. பிரபல நாடஸ்வர வித்துவான்கள் பலர் தம் கானத்தைக் காற்றிலே கலக்க விட்டனர். வழி நெடுகிலும் வாண வேடிகைகள் நடைபெற்றன. விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட தனது காரில் கம்பீரமாக இருந்த “லங்கா ரத்னம்” கனகசபைப் பிள்ளை காண்போரனைவருக்கும் கைகூப்பி வணக்கஞ் செலுத்தினார்.

திடீரென அங்கே ஒரு பரபரப்பு. எல்லோரும் தங்களுக்குள்ளே ஏதோ பேசிக் கொண்டனர். கனகசபையின் காதுகளுக்கும் அந்தச் செய்தி எட்டியது. மேள வாத்தியங்கள், வாண வேடிகைகள் நிறுத்தப்பட்டன. எதிரே ஒரு மீரண ஊர்வலம் வந்துகொண்டிருந்தது. எல்லோரும் ஒதுங்கி வழிவிட்டனர்.

கனகசபையின் காரும் ஒதுக்கமான ஒரு பக்கத்தில் நிறுத்தப் பட்டிருந்தது அந்தப் பாடையைப் பார்ப்பதே அபசகுணம் என்று நினைத்தவாறு தலையைக் குனிந்தார் கனகசபை.

என்றுமே இறுமாப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் கனகசபை, பகிரங்க இடத்தில் தன் தலையைக் குனிந்தபடி, வேறொரு வனுக்கு வழிவிடுவது அதுதான் முதல் தடவை. அங்கு நின்ற வர்களெல்லோரும் இதைப் பார்த்து ஓரசித்தார்கள். ஆனால் அதைப் பார்க்கச் சின்னத்தம்பிக்குத்தான் கொடுத்து வைக்க வில்லை. அந்தப் பாடைக்குள் மறைந்திருந்தது அன்றொருநாள் அவரிடம் அரைக்கொத்தரிசிக் காக மன்றாடிய சின்னத்தம்பியின் உடல்தான்!

நவநாகரீக

ஆண், பெண் இருபாலாருக்குமான

சிகை அலங்கரிப்பாளர்கள்

நியூ சிலிங்கோ

சிகை அலங்கரிப்பு நிலையம்

அச்சுவேலி

உழைப்பால் உயர்ந்தவர் - கடமை உணர்வு மிக்கவன் - நேர்மையுடன் பணியாற்றுவவன் என்ற நற்பெயர்களுடன் உலகெலாம் பரந்து வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பலர் அடிப்படை உரிமை அற்றவர்களாக, குடியரிமை அற்றவர்களாக, வாக்குரிமை அற்றவர்களாக, நாடற்றவர்களாக, அடிமைகளாக வாழ்கின்ற நிலையை எண்ணிப்பார்க்கும்போது வேதனையும் வெட்கமும் அடைகின்றோம். ஏனிந்த நிலை என்று எண்ணிப் பாருங்கள். எண்ணிப்பார்த்தே ஆகவேண்டும்.

ஆறுகோடி தமிழர்களுக்கு ஒரு நாடு இல்லை! அவர்களுக்கு கென்று ஓர் தாயகம் இல்லை!!

நாதம் அகில உலகத் தமிழர்ப் பாட்டுக்கழக மகாநாட்டில் உரையாற்றும்போது கூறிய கருத்துகள் ஈழத்தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கு ஓர் வலுவை ஊட்டியது.

தமிழர்களுக்கென ஓர் தனி நாடு அமைந்திட வேண்டுமென 1983இதற்குப் பின்னர் விடுதலைப் போராளிகள் வலுவாக நடாத்தி வரும் போராட்டங்கள் இன்று உச்சக் கட்டத்தை அடைந்துள்ளன.

இந்நிலையில் இந்தாட்டுத் தமிழர்களைப் பிரித்துவைக்கும் அடிப்படை நோக்கில் இலங்கை அரசு மேற்கொள்ளும் சில நடவடிக்கைகளுக்கு தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

ஏன் இந்த நிலை?

- தமிழ்த் தொழிலாளி -

தனிநாடு என்றிருந்தால் ஐ. நா. சபையில் அமர்ந்திருக்கலாம். அதன்கீழ் உலகத் தொழிலாளர் நலனுக்காக இயங்கும் சர்வதேச தொழிற் சங்க நிறுவனம் மூலம் தமிழ்த் தொழிலாளரின் பிரச்சனைகள் உலக அரங்குக்குக் கொண்டு வரலாம். அந்தநிலை என்றுதான் ஏற்படும்.

தமிழருக்கு ஒரு தாயகம் அமைய வேண்டுமா? அது ஈழத்தில் தான் அமையமுடியும் என்று அறிஞர் கி. ஆ. பெ. விசுவ

என்பது கவலைக்குரியதாகும். பல ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதுகெலும்பாக உழைத்த மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் நாடற்றோர் நிலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பதையிட்டுப் பெருமகிழ்வடைகின்றோம். இத்தகையதோர் நிலைக்கு விடுதலைப் போராளிகளின் போராட்டமே முக்கிய வழிவகுத்தது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம் உச்சகட்டத்திற்கு அடைந்துவரும் காலகட்டங்களில் ஈழத்தமிழர்களைப் பிரித்துப் பலவீனப்படுத்த அடுத்தடுத்து வந்த சிங்கள அரசுகள் எடுத்துவந்த நடவடிக்கைகளை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதற்குடந்தையாக இருந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் நாம் சிந்தனைக்கு எடுக்கவும் வேண்டும்.

1961ம் ஆண்டு ஈழத்தமிழர் ஒன்றிணைந்து நடத்திய சத்தியாக் கிரக போராட்டத்தின்போது வடகிழக்கு மாகாணங்கள் இரு மாதங்களாக அரசு நிர்வாக இயந்திரம் அனைத்தும் செயலற்றிருந்தது. இப்போராட்டத்திற்கு 10 லட்சம் தமிழ்த்தொழிலாளர்கள் ஆதரவளித்து வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து இரு வாரம் வேலைநிறுத்தம் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் அன்றே இரத்தம் சிந்தாமல் பரிபூரண சுயாட்சியை ஈழத்தமிழர்கள் பெற்றிருப்பார்கள். அன்று ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசு செய்த சதிக்கு ஆட்பட்டு இ.தொ.கா. சுயநலக்கிற்காகவே வேலைநிறுத்தத்தைத் திடீரென வாய்ப்பு செய்தது அதனால் அகிம்சைப் போராட்டம் மூலம் பெற இருந்த ஈழத்தமிழரின் சுயாட்சிப் போராட்டம் பல வருடங்களாகப் பிந்த உள்ளப்பட்டது. தமிழ்த் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் சிக்கலாயின.

காலஓட்டத்தில் உருவெடுத்த இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தினால் ஈழத்தமிழர்களிடையே உருவான ஐக்கியத்தை உடைக்க மலையகத் தொழிலாளர்களை ஜே.ஆர். பயன்படுத்தினார். அவர்கள் பூர்வீக ஈழத்தமிழர்களில் இருந்து தனிமைப்படுத்துவதற்கான பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1948 இல் ஐ.தே.க. கட்சி ஆட்சியாளர் சட்டமூலம் பறிக்கப்பட்ட 10 லட்சம் தமிழர்களது வாக்குரிமை குடியுரிமைகளை வழங்குவதென்று கூறி, ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தில் இருந்து ஒருபகுதித் தமிழ்த் தொழிலாளர்களைப் பிரித்து வைத்தார். விடுதலைப் போராளிகளின் ஆயுதப் போராட்டமே மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் நாடற்றவர் நிலையில் இன்று மாற்றுவழி வகுத்தது என்பதை இட்டு. தமிழ்த் தொழிலாளியாகிய நான் பெருமை அடைகின்றேன். ஈழத்தமிழர்கள் அனைவரும் மொழியால். இனத்தால் இரத்த பாசத்தால் ஒன்றானவர்கள் (இணைந்தவர்கள்) என்பதை மலையகத் தமிழ்த் தொழிலாளர் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம். எனவே ஈழத்தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் குரல் ஐ.நா. அவையில் சர்வதேச தொழில் நிறுவனத்தில் ஒலிக்க தமிழர் சுதந்திரப் பொதுமன்றம் அமைக்க அனைத்துத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களும் இணைந்து பணியாற்றவேண்டுமென்பதே எமது வேண்டுகோள்.

செய்வது யாதோ?

வீ. எம். குகராஜா

இந்தப் பூமி
இப்படி ஆகி
இரத்த நதிகளைப்
பிரசவித்து

இளைய தலைமுறை என்ற
நத்திலங்களை யெல்லாம்
வாரி, அள்ளிச் செல்ல
முயன்று நின்றது

தாயின்
வயிற்றுள் இருந்தும்
வயிற்றுப் பசியைச் சொல்லி
வாய் நிறந்து
சோறுண்ண இருந்ததும்

கூட்டு மொத்தமாய்
முழுவதும்
கூடை யொன்றில்
போட்டு நிறுத்துப்
பெயர்கள் இட்டதும், இடுவதும்

நிதமும் நிகழும்

விரல்களை மடித்து
இழப்பினை எண்ணுதல்
நடைமுறைச் சாத்தியம்
அற்றது

இந்தப் பூமி
இப்படி ஆகிய
காரண காரியம்
எங்கே உள்ளது?

இவ்வகைத் தேடி
யாத்திரை செய்தல்
வேண்டிய தில்லை
விளங்கும் எல்லாம்

ஆயினும்,

இந்த நிலைமைகள்
நிரந்தரமாக
மாறிட வேண்டிச்
செய்வது யாதோ?

இதுதான் இன்று
கேள்வியாய் உள்ளது.

நாடகக் கலைஞர்
வி. எம். குகராஜா
நினைவாக அவரின் இக்கவிதை
பிரசுரமாகியுள்ளது.

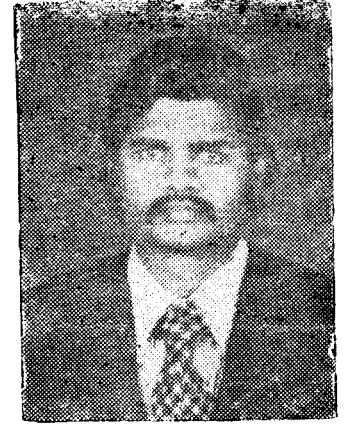
இசை எழும் நேரம்

மக்கள் வாழ்வில் இசை மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. இறைவனும் இசையில் மிகவும் விருப்பங் கொண்டவன். அதனாலேயே அவனைச் 'சாமகானபி' பிரியன்' என்று போற்றுகின்றோம். ஆனால் கிரியைகளின்போது அந்த இசையை மனம்போன போக்கில் இசைத்தல் முறையாகாது. ஒவ்வொரு வேளையிலும் இசைத்தலுக்கென இராகங்கள் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

- விடியற் காலையில் இசைத்தலுக்குரிய இராகங்கள்:-
பூபாளம், கௌரி, மந்தரி, தேவக்கிரியா, தேவகாந்தாரி
- முற்பகலுக்குரிய இராகங்கள்:-
பிலகரி, மலகரி, முகாரி பைரவம், குறிஞ்சி
- நண்பகலுக்குரிய இராகங்கள்
சாரங்கா, மத்தியமாவதி, ஸ்ரீ, நீலாம்பரி
- பிற்பகலுக்குரிய இராகங்கள்:-
மோகனம், கல்யாணி, சங்கராபரணம், வசந்தா
- மாலைக்குரிய இராகங்கள்:-
தோடி, பந்துவராளி, கிந்தோளம், சௌராட்சகம்
- முன் இரவுக்குரிய இராகங்கள்:-
காம்போதி, சவோரி
- நள்ளிரவுக்குரிய இராகங்கள்:-
நாட, பீபன்னகவராளி, ஆகிரி, அசாவேரி, கேதாரம்
- பின் இரவுக்குரிய இராகங்கள்:-
சுருட்டி, மஞ்சரி

என்னும் வகையிலேயே இசை எழுப்பப்பட வேண்டும்.

உலகில் பிறந்த எல்லா மனிதரும் மக்கள் மனதில் இடம் பிடிப்பவர்களாகவோ மக்களால் நினைவு கூரப்படுகின்றவர்களாகவோ இருப்பதில்லை. ஆயினும் சிலர் அவ்வாறு மக்களால் மதிக்கப்படுகின்றவர்களாகவும் நினைவுபடுத்தப் படுகின்றவர்களாகவும், வாழ்ந்துள்ளனர். வாழ்கின்றனர் மக்களையும் மண்ணையும் நேசித்தவர்கள் மக்களால் ஒருபோதும் மறக்கப்பட மாட்டார்கள். அந்த வகையில் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கியவர் வி. எம். குகராஜா அவர்கள்.

வி. எம். குகராஜா

மக்கள் கலைஞன்

- ஆர். சந்திரராஜா -

வசாவிலான் திடர்புலத்தில் பிறந்த குகராஜா சிறந்த கலைஞனாக விளங்க முதல் காரணமாக அமைந்தது அவரின் குடும்பமே. அவரின் குடும்பம் கலைக்குடும்பம் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படுமளவிற்கு கலைப் பணி புரிந்துவரும் குடும்பமாகும். அவரின் தந்தையான அண்ணாவியார் மார்க்கண்டு பிறவிக் கலைஞர் பல நாட்குக் கூத்துக்களை மேடையேற்றியவர் இவரின் பிள்ளைகள் எல்லோரும் கலைஞர்களாயினும் குகராஜாவின் கலைப்பணி மகத்தானது சிறந்த நடிகராக, சிறந்த நாடக எழுத்தாளராக, சிறந்த நெறியாளனாக வளங்கிய இவர் தமது பதினாறு

வது வயதிலேயே நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டார். இவரது ஆரம்ப நாடகங்கள் வாடுலி நாடகங்களாகவே அமைந்தன. இவர் வாடுலி நாடகத்தின் மூலம் சிறப்புற இவருக்கு உதவியர் காலஞ்சென்ற கே. எம். வாசகர் ஆவார். கே. எம். வாசகர் மூலம் நாடகத்துறையில் புகழ்பெற்ற குகராஜா அவர்கள் 1978ம் ஆண்டு யாழ்நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் இணைந்து நாடகப் பயிற்சி பெற்று பல மேடை நாடகங்களை மேடையேற்றினார். இவர் மேடை நாடகங்கள் நடிப்பதற்கும், நெறியாள்வதற்கும் உந்து சக்தியாக

விளங்கிவவர் திரு. தாஸீஸியஸ் அவர்களாவார்.

நா க அரங்கக் கல்லூரியும் திரு. தாஸீஸியஸ் அவர்களின் தொடர்பும் குகராஜாவை நாடகத்துறையில் சிறந்ததொரு கலைஞனாகியதோடு, அவர் மூலம் பல கலைஞர்கள் உருவாகவும் வழி ஏற்பட்டது. கிராமங்கள் தோறும் நாடகப் பட்டறைகளை அமைத்து பல நாடகக் கலைஞர்களை உருவாக்கினார். இவரின் முயற்சியே மக்கள் கலை அரங்கம் ஆகும்.

குகராஜா அவர்கள் நடத்த எழுதிய, நெறியாள்கை செய்த நாடகங்கள் அனைத்துமே சமுதாய மறுமலர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டவைபாகவே அமைந்தன என்பதனை அவரின் நாடகங்கள் மூலம் அறியலாம். மனிதனும் மிருகமும், அவன் ஏன் கலங்குகிறான், புதித சுவர்கள் விளக்கும் விரல்களும்,

வந்தது வசந்தம், படலை திறக்கிறார்கள் போன்ற நாடகங்கள் அவரின் சமுதாயப் பார்வைக்கு அடுத்துக் காட்டு.

நாடகத்துறையுடன் சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கியத் துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் சிறுகதைகளும், கவிதைகளும் படைத்துள்ளார். நாடகத்துறையின் வளர்ச்சிக் கென அரங்கம் எனும் நாடக சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார். நடிகை, எழுத்தாளகை, நெறியாள்கையாளகை, பத்திரிகை ஆசிரியகை இருந்து கல்ப்பணி புரிந்த 'மக்கள் கலைஞன்' குகராஜா கடந்த வருடம் தே மாதப் பகுதியில் எர்மை விட்டுப் பிரிந்தது கலைத்துறைக்கும் இலக்கியத்துறைக்கும் ஏன் தமிழ்த்தாய்க்கே பேழ்ப்பாதம்.

மக்களை நேசித்தவர்கள் மரணிப்பதில்லை.

வாசகர் பார்வையில்

எமது உயிருக்கு புதுமையும் எழிலும் உள்ள அறிவு உணவு தேவை. அறிவுணவுகளுக்கு உண்டான வாயில்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்றாய் இருப்பது சஞ்சிகையே இந்தப் புத்தெழில் என்னும் சஞ்சிகையில் கற்றபெரியார்கள் பலர் செந்தமிழில் உள்ள இலக்கியம், சமயம் முதலான துறைகளை எல்லாம் ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்னைப் புதுமை அழகு களாய் ஆக்கி நல்நறிவுணவுகளாய் வழங்கியுள்ளார்கள். அவ்வாறு மேன் மேலும் தொடர்ந்து பல்வகைத் தோற்றத்துறைகளும் வெளிவர வேண்டும். அதை எமது இருகையால் எடுத்துச் சீர்வரிசை செய்வோம்.

சிறப்பிட்டி

இ. பெல்லத்துரை

இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு.மு திருஞானசேகரம் அவர்களால் சுடரொளி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

MODERN EDUCATION CENTRE

KARAVEDDY POINT PEDRO

கலை, வர்த்தக வகுப்புகள்

A / L 1989, 90

கணக்கியல்:-

திரு. சரவணாவன்

பொருளியல்:-

திரு. லோகசிங்கம்

வர்த்தகம்:-

திரு. கனெக்ஸ்

அளவையியல்:-

திரு. விக்ரி

தமிழ்:-

செல்வி, ரீரா

இந்து நாகரீகம்:-

யோகராஜா
ஜோதீஸ்வரன்

ஆண்டு 4, 5, 6, 7, 8, 9ம்

வகுப்புகளும்

சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

நிர்வாகி

சூரியா பார்மஸி

பஸ்நிலைய முன்பாக அச்சவேலி

எங்களிடம் சகல விதமான ஆங்கில
மருந்துகளை மொத்தமாகவும் சில்லறையாக
வும் நியாயமான விலையில் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

மற்றும் குழந்தைகளுக்கான

பால்மா வகைகள், ஒடிக்கோலோன், ஒலிவ்ஒயில்
மற்றும் தேன், நெய், ஆயுள்வேத மருந்து வகை
கள், விளைவுகூடம் என்பவற்றையும் மலிவான
விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கால்நடை வைத்தியர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட
கோழிக்குஞ்சுகள், (வெள்ளை சேவற்குஞ்சுகள், கறுப்புவரிக்
குஞ்சுகள், சேவற் குஞ்சுகள், பிறவுன் பேட்டுக் குஞ்சுகள்)
என்பவற்றை நம்மிடம் ஓடர் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள
லாம்.

உங்கள் ஆதரவிற்கு நன்றி

சூரியா பார்மஸி

பஸ்நிலையம்

அச்சவேலி